

са погречусь: Гръчолей ся, гръчолей докато ти грѣба оголѣи! Казвать на тѣзи Българе, кои-то ся погрѣчили. Ч. 144. Да ти пази Господь: отъ Българинъ погрѣченъ, отъ Чифутинъ потурченъ, отъ Циндаринъ поеленисанъ и отъ сиромакъ хаджія. Ч. 147.

Погубѣ *м. св.* погублю; убью: Азъ, дѣвойко, въ бой съсь злото Младостѣта погубихъ. В. Гусла. 15. Марко махна с двѣ—тѣ остри сабли, Та погуби цѣрна Арапи́на, Отсече му нѣму руса глава. Д. 36, 43—45. Аз и двама-та погубих. Д. 35, 92.

Подавци *с. м. мн. ч.?* Защо е таква, жено? Отъ подавци, мажу. Пс. 13, 153.

Подадливъ *мр.* тороватый, щедрый: Тѣа готовановци дѣжѣтъ и крадѣтъ подадливѣты. Л. Д. 1873 р. 198.

Подаднѣ *м. св.* **Подадвамъ** *м. дл.* дамъ, даю понемногу: На дѣтцата подадвать винце да си попи́вають всѣкъ почти вечеръ, кога вечерѣтъ, ракиж никога! Ч. 59.

Подамъ *м. св.* **Подавамъ** *м. дл.* 1) подамъ, подаю; дамъ, даю: Одвѣрзете ми беле раце, Подайте ми писанъ кафаль. В. 302. Подаде му пѣшка гегалійска. Д. 3, 42. Стойн ѣ нищо не казѣ Най и рѣклята подаде. *ib.* 4, 33—34. Че си прѣстено извади—На Петкана го подади. М. 100. Подади ми дивитъ и калема, И подай ми едно парче книга—Му подаде дивитъ и калема, Му подаде едно парче книга. М. 188. Суху дѣру за единъ месецъ плодъ подава. Д. S. 10, 9. Стари змѣй си искара утъ пазуха Вода що си животъ подава. *ib.* 6, 57—58. 2) подамъ, подаю (милостыню): Че ти не си отделила За своята душица, Ни па нещо си подала За христово светло име. М. 46. 3)—**на вѣнка**, высуну: Подай си глава на вѣнка Главата да ти отрѣжѣ. Д. 17, 114—115. **Подамъ са Подавамъ са** 1) покажусь, показываюсь; появлюсь, появлюсь: Свиленъ зеленъ ся знаменъ подадѣ Храбрый го младъ момакъ носѣше. Гн. 34. Подадоха ся надалѣчь два голѣми облаци, които като да хвърчѣха по небеснитѣ височени. X. II, 69. Длѣга и люта зима ще бѣде, ако ся подадѣтъ вѣтрове откъмъ юго-истоку. Л. Д. 1869 р. 39. *Объ оми* вспыхну, вспыхиваю: Страстѣта му приличаше на единъ огънь не добръ угасенъ и който отъ време на време са подава отъ пепельта (*qui sort de temps en temps du dessous la cendre*) и испуща живы искры. Т. 119. 2) высунусь, высовываюсь: Сѣка кѣща бѣше напробита съ дунки отъ които са подаваха пушчени цѣви. *ib.* 72 р. 168. 3) удамся, удаюсь: Нѣ работата отъ прѣвъ пѣтъ ся не подаде. Л. Д. 1875 р. 46. Тѣ зехъ да личѣтъ между другитѣ млади съ юначеството си и съ това, че имъ се сичко подаваше (*прямою удалю и удачливостю во всемъ*).